

5. યક્ષ-યુધિષ્ઠિરસંવાદ:

[પ્રસ્તાવના : મહર્ષિ વ્યાસ રચિત મહાભારત એક વિશ્વકોષ સમો ગ્રંથ છે. એક લાખ શ્લોકોની સંખ્યા ધરાવતા આ મહાન ગ્રંથ માટે કહેવાયું છે કે યદિહાસ્તિ તદન્યત્ર યન્નેહાસ્તિ ન તત્ત્વચિત્ । અર્થાત્ અહીં મહાભારતમાં જે છે, તે જ અન્યત્ર છે. જે અહીં નથી, તે બીજે ક્યાંય નથી. આ કથન દ્વારા કરવામાં આવેલી ઘોષણા અક્ષરશઃ સાચી છે.

આ ઉપરાંત એક બીજી બાબત પણ ધ્યાનપાત્ર છે. મહાભારતમાં વિષયવસ્તુનું પ્રસ્તુતીકરણ વૈવિધ્યસભર છે. સામાન્ય રીતે મહાભારતનું સમગ્ર કથાનક સંવાદાત્મક છે. જુદા જુદા પ્રસંગને અનુરૂપ જુદાં જુદાં પાત્રો વચ્ચે રચાયેલા વિવિધ સંવાદો પૈકી યક્ષ અને યુધિષ્ઠિરનો સંવાદ સુપ્રસિદ્ધ છે. (મહાભારત, વનપર્વ, અધ્યાય 312, 313, 314) આ સંવાદની પૃષ્ઠભૂમિ કંઈક આ પ્રકારે છે.

વનવાસી જીવન જીવતા પાંડવો એકવાર કોઈ વૃક્ષ નીચે વિશ્રામ કરી રહ્યા હતા. તે દરમિયાન તરસ લાગતાં પીવાનું પાણી લેવા માટે નકુલ અને સહદેવને મોકલવામાં આવ્યા. ઘણો સમય પસાર થયો, છતાં એ પાછા આવ્યા નહિ, એટલે અર્જુનને અને તે પણ પરત ન આવતાં ભીમને મોકલવામાં આવ્યો. ઘણો સમય થયા પછી ભીમ પણ પાછો આવ્યો નહિ એટલે યુધિષ્ઠિર સ્વયં જાય છે. સરોવરના કિનારે પહોંચીને યુધિષ્ઠિર પોતાના ચારેય ભાઈઓને અચેતન પડેલા જોઈ આશ્ચર્ય પામે છે. યુધિષ્ઠિર જ્યારે સરોવરના જળને લેવાનો ઉપક્રમ કરે છે, ત્યારે અદૃશ્ય રહેલો કોઈ યક્ષ તેને રોકે છે અને જણાવે છે કે આ બધા તમારા ભાઈઓને મેં જ અચેતન કર્યા છે. તમારે પણ આ સરોવરનું પાણી લેવું હોય અને ભાઈઓને સચેત કરવા હોય, તો મારા પ્રશ્નોના ઉત્તર આપો. યુધિષ્ઠિર સંમત થાય છે અને એ સમયે યક્ષની સાથે જે સંવાદ રચાય છે, તે યક્ષ-યુધિષ્ઠિર સંવાદના નામે પ્રસિદ્ધ છે. આમાંથી પસંદગીનાં પદ્યોનો પ્રસ્તુત પાઠમાં સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે. પ્રથમ બે પદ્યો સંવાદની ભૂમિકારૂપ છે. તે પછીનાં પદ્યોમાં ક્રમશઃ યક્ષના પ્રશ્નો છે અને યુધિષ્ઠિરના ઉત્તરો છે. તૃતીય પદ્યથી લઈ દસમા પદ્ય સુધી કુલ સોળ પ્રશ્નોત્તર છે. છેલ્લાં ત્રણ પદ્યો સંવાદના ઉપસંહાર માટે છે.]

યક્ષ ઉવાચ -

પાર્થ ! મા સાહસં કાર્ષીઃ મમ પૂર્વપરિગ્રહઃ ।

પ્રશ્નાન્ ઉક્ત્વા તુ કૌન્તેય તતઃ પિબ હરસ્વ ચ ॥ 1 ॥

યુધિષ્ઠિર ઉવાચ -

ન ચાહં કામયે યક્ષ તવ પૂર્વપરિગ્રહમ્ ।

યથાપ્રજ્ઞં તુ તે પ્રશ્નાન્ પ્રતિવક્ષ્યામિ પૃચ્છ મામ્ ॥ 2 ॥

યક્ષ ઉવાચ -

કિંસ્વિત્ ગુરુતરં ભૂમેઃ કિંસ્વિત્ ઉચ્ચતરં ચ ખાત્ ।

કિંસ્વિત્ શીઘ્રતરં વાયોઃ કિંસ્વિત્ બહુતરં તૃણાત્ ॥ 3 ॥

યુધિષ્ઠિર ઉવાચ -

માતા ગુરુતરા ભૂમેઃ ખાત્ પિતોચ્ચતરઃ તથા ।

મનઃ શીઘ્રતરં વાયોઃ ચિન્તા બહુતરી તૃણાત્ ॥ 4 ॥

યક્ષ ઉવાચ -

કિંસ્વિત્ પ્રવસને મિત્રં કિંસ્વિત્ મિત્રં ગૃહે સતઃ ।

આતુરસ્ય ચ કિં મિત્રં કિંસ્વિત્ મિત્રં મરિષ્યતઃ ॥ 5 ॥

યુધિષ્ઠિર ઉવાચ -

સાર્થઃ પ્રવસને મિત્રં ભાર્યા મિત્રં ગૃહે સતઃ ।

આતુરસ્ય ભિષક્ મિત્રં દાનં મિત્રં મરિષ્યતઃ ॥ 6 ॥

યક્ષ ઉવાચ -

ધન્યાનામુત્તમં કિંસ્વિત્ ધનાનાં સ્યાત્ કિમુત્તમમ્ ।

લાભાનામુત્તમં કિં સ્યાત્ સુખાનાં સ્યાત્ કિમુત્તમમ્ ॥ 7 ॥

યુધિષ્ઠિર ઉવાચ -

ધન્યાનામુત્તમં દાક્ષ્યં ધનાનામુત્તમં શ્રુતમ્ ।

લાભાનાં શ્રેષ્ઠમારોગ્યં સુખાનાં તુષ્ટિરુત્તમા ॥ 8 ॥

યક્ષ ઉવાચ -

પ્રિયવચનવાદી કિં લભતે વિમૃશિતકાર્યકરઃ કિં લભતે ।

બહુમિત્રકરઃ કિં લભતે ધર્મરતઃ કિં લભતે કથય ॥ 9 ॥

યુધિષ્ઠિર ઉવાચ -

પ્રિયવચનવાદી પ્રિયો ભવતિ વિમૃશિતકાર્યકરોઽધિકં જયતિ ।

બહુમિત્રકરઃ સુખં વસતે યશ્ચ ધર્મરતઃ સ ગતિં લભતે ॥ 10 ॥

યક્ષ ઉવાચ -

વ્યાખ્યાતઃ પુરુષો રાજન્ યશ્ચ સર્વધની નરઃ ।

તસ્માત્ ત્વમેકં ભ્રાતૃણાં યમિચ્છસિ સ જીવતુ ॥ 11 ॥

યુધિષ્ઠિર ઉવાચ -

આનૃશંસ્યં પરો ધર્મઃ પરમાર્થાશ્ચ મે મતમ્ ।

આનૃશંસ્યં ચિકીર્ષામિ નકુલો યક્ષ જીવતુ ॥ 12 ॥

યક્ષ ઉવાચ -

તસ્ય તેઽર્થાચ્ચ કામાચ્ચ આનૃશંસ્યં પરં મતમ્ ।

તસ્માત્ તે ભ્રાતરઃ સર્વે જીવન્તુ ભરતર્ષભ ॥ 13 ॥

ટિપ્પણી

1. પાર્થ પૃથા(કુન્તી)નો પુત્ર, અહીં યુધિષ્ઠિર મા કાર્ષીઃ (કૃ કરવું અ.ભૂ. મ.એ.વ.) (અહીં ક્રિયાપદ અ.ભૂ.કા. નું છે. તેની સાથે મા (અવ્યય)નો પ્રયોગ થયો છે. તેથી (અકાર્ષીઃ રૂપને બદલે કાર્ષીઃ રૂપ રહે છે. અને) અહીં પ્રસંગ મુજબ આજ્ઞાર્થનો અર્થ લેવાય છે.) કરીશ નહિ. પૂર્વપરિગ્રહમ્ પ્રથમ અધિકારને ઉક્ત્વા (વચ્ બોલવું ક્ત્વા > ત્વા. સં.ભૂ.કૃ.) કહીને કૌન્તેય કુન્તીપુત્ર, અહીં યુધિષ્ઠિર પિબ (પા-પિબ્ પીવું આ. મ.એ.વ.) તું પી. હરસ્વ (હ હરવું, લઈ જવું આજ્ઞા. મ.એ.વ.) લઈ જા.

2. ન કામયે (કમ્ ચાહવું, કામના કરવી વ. ડ.એ.વ.) હું ચાહતો નથી. પૂર્વપરિગ્રહઃ (પૂર્વસ્ય પરિગ્રહઃ - ષ.તત્પુ.) અગાઉનો આગ્રહ, પહેલાંની વાત યથાપ્રજ્ઞમ્ (પ્રજ્ઞામ્ અનતિક્રમ્ય, અવ્ય.) બુદ્ધિ પ્રમાણે, બુદ્ધિનું અતિક્રમણ ન થાય તે રીતે પૃચ્છ (પૃચ્છ પૂછવું આજ્ઞા મ.એ.વ.) તું પૂછ.

3. કિંસ્વિત્ કઈ એક વસ્તુ, શું ચાત્ (ચમ્ આકાશ પં.એ.વ.) આકાશ કરતાં, આકાશથી ઉચ્ચતરમ્ વધારે ઊંચું શીઘ્રતરમ્ વધારે ઝડપી બહુતરમ્ બહુ વધારે.

4. ગુરુતરા (ગુરુ વિશેષણનું તર પ્રત્યયાન્તરૂપ, સ્ત્રીલિંગ) વધારે ભારે, બહુતરી બહુ વધારે, ઘણી વધારે.

5. પ્રવસને પ્રવાસ દરમિયાન, યાત્રામાં ગૃહે સતઃ ગૃહમાં રહેલાનો, ઘરમાં અસ્તિત્વ ધરાવનારનો આતુરસ્ય બીમારનો, રોગીનો.

6. સાર્થઃ સંઘ, સાથે સાથે યાત્રા કરનાર વર્ગ મરિષ્યતઃ મરતા માણસનો માર્યા પત્ની (પર્યાય - જાયા, સહધર્મિણી) મિષક વૈદ્ય, ડોક્ટર

7. ધન્યાનામ્ (ધન્ય નપું. ષ. બ.વ. અહીં વાપરવામાં આવેલી ષષ્ઠી વિભક્તિ નિર્ધારણ અર્થમાં છે. તેથી આ ષ. વિ.નો અર્થ ધન્ય (વ્યક્તિ)ઓમાં કે ધન્ય (વ્યક્તિ)ઓમાંથી - એવો કરવાનો રહે છે. આગળ પણ આવી જ રીતે સમજવું.) સદ્ભાગીઓમાં ધનાનામ્ ધનસંપત્તિઓમાં ઉત્તમમ્ શ્રેષ્ઠ

8. દાક્ષ્યમ્ કુશળતા, દક્ષતા (પર્યાય શબ્દ - પટુતા, નૈપુણ્યમ્) શ્રુતમ્ જ્ઞાન તુષ્ટિ સંતોષ

9. પ્રિયવચનવાદી (પ્રિયં ચ તત્ વચનમ્ - કર્મ., પ્રિયવચનં વદતિ ઇતિ પ્રિયવચનવાદી - ઉપ. તત્પુ.) પ્રિયવચન બોલનાર ધર્મરતઃ (ધર્મે રતઃ - સ. તત્પુ.) ધર્મમાં લીન રહેનાર વિમૃશિતકાર્યકરઃ (વિમૃશિતમ્ ચ તત્ કાર્યમ્ - કર્મ., વિમૃશિતકાર્યમ્ કરોતીતિ - ઉપ. તત્પુ.) વિચારપૂર્વકના કાર્યને કરનાર અધિકં જયતિ (જિ જય પામવો, જીતવું વ.અ.એ.વ.) વધારે જય પામે છે. ઘણું જીતે છે. બહુમિત્રકરઃ ઘણા બધાને મિત્ર બનાવનાર ધર્મરતઃ ધર્મમાં લાગેલો, ધર્મપરાયણ ગતિમ્ સદ્ગતિને લભતે પ્રાપ્ત કરે છે.

10. વ્યાખ્યાતઃ કહેવામાં આવ્યો છે. સમજાવવામાં આવ્યો છે. સર્વધની (સર્વે ધનમ્ યસ્ય સઃ - બહુ.) બધા (પ્રાણીઓ) છે ધન જેનું તેવો. વળી, સર્વધની (સર્વમ્ ચ તત્ ધનમ્ - કર્મ., સર્વધનં યસ્યાસ્તિ ઇતિ - સર્વધનિન્ -ત.પ્ર.) સર્વ બધું જ છે ધન જેનું તેવો, પુષ્કળ ધનવાળો ભ્રાતૃણામ્ ભાઈઓમાંથી યમ્ (યત્ સર્વ. પું. દ્વિ. એ.વ.) જેને ઇચ્છસિ (ઇષ્ ઇચ્છવું વ. મ. એ.વ.) તું ઇચ્છે છે. જીવતુ (જીવ્ જીવવું આજ્ઞા અ.એ.વ.) જીવતો થાય.

11. આનૃશંસ્યમ્ દયા, અનુકંપા ચિકીર્ષામિ (કૃ કરવું (ઇચ્છાદર્શક રૂપ) + સન્ = ચિકીર્ષ વ. ડ. એ.વ.) કરવાની ઇચ્છા રાખું છું.

12. પરમ્ ઉત્તમ, શ્રેષ્ઠ અર્થાત્ પરમ્ ધન કરતાં પણ આગળ, ધન કરતાં વધારે કામાત્ પરમ્ કામના-ઇચ્છા કરતાં પણ આગળ, કામના કરતાં પણ વધારે મે મતમ્ મારો મત છે. ભરતર્ષભ (સં. પ્ર. એ.વ.) હે ભરતકુળમાં જન્મેલાઓમાં ઉત્તમ (યુધિષ્ઠિર) !

સન્ધિ

ચાહમ્ (ચ અહમ્) । પિતોચ્ચતરઃ (પિતા ઉચ્ચતરઃ) । ધન્યાનામુત્તમમ્ (ધન્યાનામ્ ઉત્તમમ્) । તથોત્તમમ્ (તથા ઉત્તમમ્) । તુષ્ટિરુત્તમા (તુષ્ટિઃ ઉત્તમા) । યમિચ્છસિ (યમ્ ઇચ્છસિ) । તેઽર્થાચ્ચ (તે અર્થાત્ ચ) । કામાચ્ચ (કામાત્ ચ) ।

વિશેષ

1. યક્ષ:

પુરાણ અનુસાર યક્ષ, કિન્નર, ગંધર્વ વગેરે અર્ધદિવ્ય જાતિ છે. યક્ષને પૂજનીય માનવામાં આવે છે. કવિ કાલિદાસના મેઘદૂતનો નાયક પણ કોઈક યક્ષ છે. યક્ષના રાજા તરીકે કુબેરની પ્રસિદ્ધિ છે. પુરાણાદિમાં ઘણા બધા યક્ષોની કથાઓ આવે છે.

2. યુધિષ્ઠિર:

યુધિષ્ઠિર, કુરુકુળના રાજા પાંડુ અને કુન્તીનો પુત્ર છે. તેના અર્જુન, ભીમ, નકુલ અને સહદેવ - એ ચાર નાના ભાઈ છે. યુધિષ્ઠિર હંમેશાં નીતિ, ધર્મ, સદાચારના આગ્રહી રહ્યા છે. એમનો જન્મ યમ અથવા ધર્મના મંત્રના પ્રભાવથી થયો હતો, માટે તેમને ધર્મરાજ પણ કહે છે. વનમાં તેમણે યક્ષની સાથે સંવાદ કર્યો હતો. આ સંવાદ દરમિયાન યક્ષે પૂછેલા કૂટપ્રશ્નોના ઉચિત ઉત્તરો આપ્યા હતા અને યક્ષને પ્રસન્ન કરીને પોતાના ચારેય ભાઈઓને સજીવન કરાવ્યા હતા.

વિરુદ્ધાર્થી શબ્દો

ગુરુતરમ્ - લઘુતરમ્।	સાર્થ: - નિરર્થ:।	શ્રુતમ્ - અશ્રુતમ્।
ઉચ્ચતરમ્ - નિમ્નતરમ્।	દાનમ્ - પ્રતિગ્રહ:।	આરોગ્યમ્ - અનારોગ્યમ્।
શીઘ્રતરમ્ - મન્દતરમ્।	ધન્ય: - અધન્ય:।	ધર્મરત: - અધર્મરત:।
મિત્રમ્ - શત્રુ:।	ઉત્તમમ્ - અનુત્તમમ્।	અધિકમ્ - અલ્પમ્।
આતુર: - અનાતુર:।	લાભ: - હાનિ:।	વ્યાખ્યાત: - અવ્યાખ્યાત:।

સ્વાધ્યાય

1. અધોલિખિતેભ્યઃ વિકલ્પેભ્યઃ સમુચિતમ્ ઉત્તરં ચિનુત।

(1) યથાપ્રજ્ઞમ્ તે પ્રશ્નાન્ પ્રતિવક્ષ્યામિ। - આ વાક્ય કોણ બોલે છે ?

(ક) યક્ષ (ખ) અર્જુન (ગ) યુધિષ્ઠિર (ઘ) નકુલ

(2) ધનસંપત્તિમાં ઉત્તમ શું છે ?

(ક) જ્ઞાન (ખ) શાસ્ત્ર (ગ) શસ્ત્ર (ઘ) સુવર્ણ

(3) તૃણથી ઘણી વધારે શું છે ?

(ક) ચિંતા (ખ) શાંતિ (ગ) બુદ્ધિ (ઘ) તુષ્ટિ

(4) યુધિષ્ઠિર સૌપ્રથમ કોને જીવિત કરવાનું કહે છે ?

(ક) અર્જુન (ખ) સહદેવ (ગ) નકુલ (ઘ) ભીમ

2. સંસ્કૃતભાષયા ઉત્તરં લિખત ।

- (1) સુખાનામ્ ઉત્તમં કિં સ્યાત્ ?
- (2) દાક્ષ્યં કેષામ્ ઉત્તમમ્ ?
- (3) આતુરસ્ય કઃ મિત્રમ્ ?
- (4) કઃ ગતિં લભતે ?
- (5) બહુમિત્રકરઃ કિં લભતે ?

3. માતૃભાષામાં ઉત્તર આપો :

- (1) યક્ષે અન્ય ચાર પાંડવોને શા માટે અચેતન કરી દીધા હતા ?
- (2) ભૂમિથી ભારે અને આકાશથી ઊંચું કોણ છે ?
- (3) પ્રવાસી અને ગૃહસ્થીનો મિત્ર કોણ છે ?
- (4) પ્રિય વચન બોલનાર શું પ્રાપ્ત કરે છે ?
- (5) યક્ષ બધા ભાઈઓને શા માટે જીવિત કરે છે ?

4. વિવરણાત્મક નોંધ લખો :

- (1) યક્ષ
- (2) યુધિષ્ઠિર

5. સમીક્ષાત્મક નોંધ લખો :

- (1) યક્ષ-યુધિષ્ઠિરનો સંવાદ
- (2) યક્ષ-યુધિષ્ઠિર સંવાદની પૃષ્ઠભૂમિ

6. સસંદર્ભ સમજાવો :

- (1) આનૃશંસ્યં પરો ધર્મઃ પરમાર્થાચ્ચ મે મતમ્ ।

